

Trong các *Câu Chuyện Gia Đình* gần đây, chúng tôi có trình bày về cách giải quyết bắt hòa hay bắt đồng ý khi nói chuyện. Theo tác giả James Fairfield, năm phương cách mà chúng ta thường áp dụng khi có chuyện bắt hòa với người khác chung quanh là:

1. Rút lui để tránh căng thẳng
2. Lên tiếng để thông
3. Nhẹ nhàng bắt đầu giải hòa khi
4. Dung hòa hay thỏa hiệp để đôi bên
5. Quyết tâm tìm một giải pháp để giải quyết bắt đồng ý khi

Trong năm phương cách này, quý vị thấy cách nào là hữu hiệu nhất? Thật ra, khi có chuyện bắt đồng ý khi nói chuyện với người khác, chúng ta nên phân biệt những phương cách khác nhau tùy theo tình huống, tình trạng hợp và tùy cá tính của mỗi người. Nếu lúc nào chúng ta cũng áp dụng cùng một phương cách, có thể đem lại thiệt hại cho chính mình, cho người khác

đi và cho tình cảm giữa hai người. Có lúc chúng ta phải nói mạnh mẽ người kia nhìn thấy vấn đề họ tránh được nguy hiểm hoặc không ngã vào cám dỗ và tội lỗi. Có lúc chúng ta phải dung hòa ý kiến của đôi bên để tìm một giải pháp chung. Trong trường hợp vợ chồng bất đồng ý kiến trong những vấn đề mà một người có nhu cầu hiểu biết hay nhu cầu kinh nghiệm hơn hoặc thu nhập thấp hơn, lãnh vực chuyên môn của người này thì người kia nên nhường. Ví dụ như về chuyên môn bác sĩ, sách, thu nhập; và các loại thu nhập, và cách mua sắm, cách sử dụng các loại máy móc, v.v... Người hiểu biết ít về những vấn đề này nên nhường theo ý của người hiểu biết hơn. Chồng hơn khi con bé đau, vợ chồng có ý kiến khác nhau về cách chăm sóc hay chữa trị cho con. Người mẹ thường gần gũi con hơn và cũng nhu cầu kinh nghiệm về cách chăm sóc con, người chồng nên nhường và làm theo ý vợ. Dĩ nhiên, nếu vợ lo lắng quá đáng hay có những ý kiến không chính đáng hoặc thiếu khôn ngoan, người chồng không thể nhường vì có thể nguy hiểm cho con. Khi vợ chồng bất đồng ý kiến về chuyên ăn uống, ngủ nghỉ, chăm sóc nhà cửa, v.v... là lãnh vực chuyên môn của các bà, các ông cũng nên chịu theo ý vợ. Người chồng, khi vợ chồng bất đồng ý kiến về những chuyên liên quan đến công việc bên ngoài, đến máy móc, xe cộ, tài chánh, thu nhập, và computer, v.v... thường là lãnh vực của các ông thì các bà nên nhường cho chồng quyết định.

Có những trường hợp chúng ta nên áp dụng phương pháp rút lui, chấp nhận thời điểm để tránh những tai hại to lớn, như nguy hiểm đến tính mạng, tổn thương danh dự hoặc hạnh phúc. Chồng hơn như, biết vợ hay chồng mình là người nóng tính, thường phải nhường nhịn khi nghe điếu gì không vừa ý, chúng ta nên rút lui khi bất đồng ý kiến về một chuyện. Ngoài ra, lúc có chuyên rầy rỗi, vợ chồng quá sợ hãi nên một bình tĩnh và trở thành nóng giận. Lúc đó chúng ta cũng nên yên lòng rút lui để giây phút căng thẳng đó lắng xuống. Nếu trong lúc tình thần căng thẳng mà chúng ta giận thích, phân bua hay nói lên ý kiến khôn ngoan của mình thì chỉ vô ích mà thôi. Những lời nói hay hành động trong lúc một bình tĩnh thì hiểu khôn ngoan và dễ gây tai hại hơn là đem lại ích lợi. Ví dụ, hai vợ chồng đang cãi nhau vì con vì quá năng động hoặc vì sự sự của cha mẹ mà bé và có những tích. Phải nhường nhịn cho chúng ta là những sự, lo lắng và để lại cho nhau, vì thương nhau hoặc cãi nhau. Trong lúc đó, dù mình có giận hay người kia có giận, tốt nhất là chúng ta yên lòng và chú tâm lo cho con chứ không nên phân bua, hay giận thích gì cả. Câu mà chúng ta cần tránh nói là: Tôi biết mà! hoặc: Tôi đã nói mà không nghe! Những câu nói đó không giúp thay đổi việc rầy rỗi đã xảy ra mà có thể khiến vợ chồng giận nhau nhiều hơn. Lời Chúa dạy rằng khi đang giận chúng ta không nên hành động. Sứ đồ Phao-lô viết: “Nếu anh em đang giận thì đừng phạm tội, ... và đừng cho ma quỷ nhân dịp” (Ê-phê-sô 4:26, 27).

Tuy nhiên chúng ta không thể luôn luôn áp dụng phương pháp cách rút lui mỗi khi vợ chồng có chuyện bất đồng ý kiến. Trong hoàn cảnh bình thường, phương pháp cách này có hiệu quả là có lợi. Nó sẽ khiến vợ chồng ngày càng gần cách. Nếu không dám nói lên suy nghĩ hay ý kiến của mình, giữa vợ chồng sẽ thiếu sự thông cảm. Nhưng lúc nào cũng rút lui của họ là người có tính默默默默, nhu mì nhưng có thể vì sợ hãi, vì biết mình không được người kia tôn trọng hoặc vì mặc cảm tự ti, thấy mình không có giá trị gì đối với người phụ nữ. Đây là điều thường xảy ra trong những gia đình theo truyền thống xưa cũ, chồng chúa vợ tôi. Trong gia đình người chồng có quyền quyết định mọi việc theo ý mình, còn vợ không được có ý kiến mà có nói lên ý kiến chồng cũng không nghe. Nếu chúng ta lúc nào cũng phải như vậy, dù phải hay quấy cũng phải im lặng để giữ hòa khí trong gia đình, vợ chồng sẽ không sống trong yêu thương mà là trong sợ hãi. Sẽ vì người phụ nữ quá được tài và hung dữ hoặc vì thiếu tin tưởng chính mình. Thánh Kinh dạy: Không có sợ hãi trong tình yêu thương, trái lại tình yêu toàn vẹn loại bỏ sợ hãi, vì sợ hãi có hình phạt và ai sợ hãi thì không được toàn vẹn trong tình yêu thương (1 Giăng 4:18, *Bên Dãy Mũi*). Lời dạy này hàm ý rằng trong tình yêu chúng ta không phải sợ hãi hay lo sợ, vì tình yêu thật, tình yêu trọn vẹn xưa tan hết tất cả nỗi lo sợ. Nếu quý vị sợ người phụ nữ, tình yêu của vợ chồng quý vị chưa trọn vẹn.

Trong đời sống vợ chồng mà lúc nào người này cũng phải sợ người kia, tình yêu của hai người chưa phải là tình yêu thật, cũng không phải là tình yêu của người trưởng thành. Nếu vợ chồng thật sự yêu thương nhau, chúng ta sẽ tôn trọng nhau và quý nhau, sẽ sẵn sàng nói cũng như sẵn sàng lắng nghe ý kiến của nhau. Chúng ta bằng lòng cho người kia có ý kiến khác với mình mà không giận dữ hay buồn phiền. Nếu quý vị áp dụng phương pháp cách rút lui trong những trường hợp phải biết thì không sao, nhưng nếu mỗi khi vợ chồng có điều bất đồng ý kiến mà một người luôn rút lui, tình cảm vợ chồng sẽ không tăng trưởng và không bền chặt. Người hay rút lui sẽ không dám nói lên ý kiến, suy nghĩ hay cảm xúc của mình. Sẽ phải chịu thất vọng vì có những nhu cầu không được đáp ứng. Giữ kỷ luật bắt hòa theo phương pháp cách rút lui cũng không tốt cho hạnh phúc gia đình vì vợ chồng không có cách nào nói lên ý kiến của mình cách công minh và bình đẳng. Người rút lui sẽ ngày càng rút lui nhiều hơn còn người kia sẽ ngày càng áp chế và lấn

lọt nhieu hơn.

Tuy nhiên, nếu chúng ta luôn luôn áp dụng phương cách làm tốt mọi khi và chúng có đi vào bất hòa để dành phần thắng và mình, chúng ta cũng gây tổn hại cho hạnh phúc chung. Khi làm tốt chúng ta có thể để cho đi của mình muốn như người khác. Người hay làm tốt thường không để lòng yêu thương và quý trọng của người phải nhường, vì đó là người ích kỷ, không trở nên thành, chỉ nghĩ cho mình chỉ không quan tâm đến nhu cầu hay lợi ích của người khác. Lời Chúa dạy như sau về cách sống với người chung quanh: Đừng làm điều gì vì tham vọng ích kỷ hoặc hãnh vinh như người hãy khiêm tốn, coi người khác hơn mình. Mọi người trong anh chị em chỉ tìm lợi riêng cho mình, nhưng hãy chú trọng đến lợi ích của người khác nữa (Phi-líp 2:3, 4, Bản Dịch Mới). Vì chúng ta nghĩ đến phúc lợi của chúng ta và chúng ta cũng nghĩ đến phúc lợi của họ. Người hay làm tốt cũng có thể khiến cho người phải nhường ưu tú hơn, trở nên cay đắng và sẽ tìm cách tránh xa để khỏi để chúng ta và khỏi bị tổn thương nữa.

Một nguy hiểm khác là người bỏ làm tốt hay ít khi có khuynh hướng tìm sự an ủi hay thoải mái nếu người khác hay như người đi khác trong đời sống. Tuy đó là điều chỉ không dành trọn vẹn tình yêu cho người phải nhường. Vì thấy mình không có tiếng nói trong gia đình, ý kiến của mình không được tôn trọng, người bỏ làm tốt cảm thấy chán nản, không tha thiết với việc xây dựng mối quan hệ tốt đẹp với người phải nhường như người dành thì giờ và tâm lực vào người đi khác như công việc, con cái hay bản bè. Vì như tại nơi này, chỉ cần thấy chúng ta của người có tính làm tốt là chỉ cần thấy thấy thấy và nông cạn. Người đó có thể để công việc cho mình, đúng theo ý mình nhưng để đến một đi lòng thương yêu của người bỏ đi. Điều đáng tiếc là, đây là hình ảnh thường thấy trong một số gia đình chung quanh chúng ta. Có khi là người và, nhưng thường người chỉ cần là người làm tốt, người và sẽ sẵn sàng rút lui để tránh không khí căng thẳng trong gia đình. Chúa để người chỉ cần là chỉ cần gia đình như người có người chỉ cần khác gì một vài lãnh chúa, nói gì với con cũng phải răm rắp vâng theo. Đây là điều đi ngược với lời Kinh Thánh dạy. Sách Phao-lô viết: “Hãy yêu và mình như Chúa Cứu Thế yêu Hội Thánh, phó chính mình vì hội thánh” (Ê-phê-sô 5:25). “Hãy làm chúng, hãy yêu và mình, chỉ cần cay nghiệt với người” (Cô-lô-se 3:19) (còn tiếp).

Minh Nguyên
Chương Trình Phát Thanh Tin Lành